

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.

1903 Budapest, Pf.: 314/15.

Tel: (06-1) 443-5573 Fax: (06-1) 443-5733

BM: 33-104, 33-140 BM Fax: 33-133

E-mail: orfkvezeto@ork.police.hu

Szám: 29000–105/630- /2010. RP.

Tárgy: alapvető jogot sértő
rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

H A T Á R O Z A T

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva a panaszos által benyújtott panasz tárgyában – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) 488/2010. (XII. 1.) számú állásfoglalása megállapításaira – a panaszt

elutasítom.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. §-ának (1) bekezdése *a*) pontjára és (2) bekezdésére, valamint 109. §-ának (3) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságra – a Fővárosi Bíróságnak címezve – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Bírósághoz, a 1027 Budapest II. kerület Csalogány u. 47-49. címre közvetlenül is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Budapesti Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A panaszos beadványában sérelmeit az alábbiak szerint adta elő. Édesanyjának lakást bérelt 2009. február 10-én nem messze saját lakóhelyüktől. Röviddel ezután, 2009 márciusában a panaszos azzal szembesült, hogy a lakás, amit bérelt, nem a bérbeadó tulajdona, hanem annak egy rokonáé, aki megjelent a lakásnál, és a panaszos édesanyján számon kérte, hogy miért tartózkodik ott. A rokon továbbá azzal vádolta meg a panaszos édesanyját, hogy a lakásból értékeket tulajdonított el. A panaszos elmondása szerint a lakás tulajdonosának hitt személy és annak testvére is rendszeresen visszajártak a lakásba alkoholtól befolyásolt állapotban, és zaklatták az édesanyját. Eközben a panaszos minden tőle telhetőt megtett, hogy javítson a lakás állapotán. A 65 éves idős asszony egészsége az ott eltöltött három hét alatt erősen leromlott, agyvérzést és tüdőgyulladást kapott, majd 2009. április 7-én elhunyt. A panaszos és a bérbeadók között azóta is elszámolási vita van. A panaszos beadványában említi a lakással összefüggésben részéről felmerült költségeket: 1 havi lakbér és 2 havi kaució 120 000 Ft összegben, plusz 1 havi bérleti díj, ami 40 000 Ft, továbbá a bojler és a vízóra bekötéssel együtt szintén kb. 40 000 Ft. A vita keretében a panaszos ellen több feljelentést is tettek, ám az álláspontja szerint „koholt” vádakkal szemben mindhiába próbálja bizonyítani igazát. 2009 májusában a panaszos is feljelentést tett a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) XVIII. kerületi Rendőrkapitányságon magánokirat hamisítás, csalás és sikkasztás miatt a bérleti szerződést aláíró személlyel szemben. Ezzel összefüggésben sérelmezi, hogy a nyomozást a panasz előterjesztéséig nem kezdte meg a rendőrség. A panaszos hozzáfűzi, hogy az édesanyja kórházba kerülése után a bérleti jogviszony szüneteltetését kérte a bérbeadótól arra hivatkozva, hogy a bérlemény használója kórházba került, és gyógyulásának időtartama bizonytalan. Azért ugyanakkor, hogy kár ne érje a bérbeadót, a panaszos vállalta, hogy rendbe rakja a lakáshoz tartozó kerttet, aminek a gondozása a szerződés szerint a bérbeadó feladata lett volna. A panaszos szerint a bérbeadó elfogadta az ajánlatot. Miután az édesanyja elhunyt, a panaszos továbbra is tartotta magát az egyezséghez, amíg az édesanyja által hátrahagyott háziállatok elhelyezéséről gondoskodni nem tudott. A nyár végére sikerült a két kutyának helyet találni. A panaszos ekkor elhozta az ingatlanból az édesanyja tárgyait, és többször kérte a bérbeadót, hogy rendezzék az anyagiakat, számoljon el az átadott kéthavi kaucióval, és térítse meg a panaszos által végzett beszerelések költségét. Mivel azonban a bérbeadó nem volt hajlandó az elszámolást elvégezni, a panaszos leszerelte azon tárgyakat, amelyeknek a beszerelését ő fizette, illetve a vizet a lakásból – hasonló okból – kikötötte. Ezt követően az ingatlant lezárta. 2010. március 22-én, az esti órákban rendőrök jelentek meg a panaszos lakásán azzal, hogy lopás miatt körözés van kiadva ellene, ezért előállítják. A panaszos először nem tudta, miről lehet szó, majd úgy gondolta, hogy újra feljelentést tettek ellene. Másnap reggelig kellett megalázó módon várakoznia a fogdán, ahonnan bilincsben vitték a kihallgatásra. Elmondása szerint úgy bántak vele, mint egy bűnözővel, pedig nem tett semmi rosszat, csak azt vitte el a lakásból, amit édesanyjának megvett. A kihallgatás során a panaszos hiába próbálta elmondani az igazát az előadónak, valójában meg sem hallgatták; védőt is kért, de a kérését nem teljesítették arra hivatkozva, hogy „ilyen ügyre nem szokás védőt kérni”, továbbá a panaszos iratbetekintésre vonatkozó kérését is „sérelemzték”. Úgy érzi, hogy a lopással való meggyanúsítása folytán „megbélyegzett” lett, és ezt a bélyeget soha nem moshatja már le magáról, hiszen a rendőrség nyilvántartásában így fog ezek után szerepelni. Már egy éve próbálja bebizonyítani, hogy családját rászedték, ők az áldozatok, de ez idáig senkitől sem kapott segítséget, ezért fordult a Panasztestülethez.

A panaszos beadványát 2010. április 26-án az alábbiakkal egészítette ki. 21 óra után két civil ruhás rendőr jelent meg a lakásán azzal, hogy lopás alapos gyanúja miatt körözést adtak ki ellene. A panaszos nem értette, hogyan kerülhetett sor erre, különösen azért, mert 2009. március végén a XVIII. kerületi Rendőrkapitányságon tanúként meghallgatáson jelent meg, és ott jegyzőkönyvbe mondta tartózkodási helyét, ahol a két civil ruhás rendőr most felkereste. A panaszos a rendőrökkel együttműködve bement a XVIII. kerületi Rendőrkapitányságra, ahol a fogdán több mint 10 órát kellett ezután eltöltenie, amíg a körözést elrendelő rendőr, az ügy előadója meg nem érkezett. A fogdáról vezetősáron, bilincsen vitték fel a kihallgató szobába, és közben, több ember szeme láttára és füle hallatára hangosan, dicsekedve hangoztatták a rendőrök, hogy milyen gyorsan elfogták a körözött személyt. A kihallgatás kezdetén a panaszos megkérdezte az előadót, hogy miért nem a tartózkodási helyére küldte az idézést, amire az előadó megkérdezte, hogy „ő honnan tudja azt”. A panaszos utalt rá, hogy egy évvel korábban, március végén tanúként már járt a kapitányságon, amely ügyben nem bizonyítottak rá semmit. Ez esetben sem érzi magát bűnösnek, és az intézkedést is feleslegesnek tekinti. A rendőr a panaszos megjegyzésére – utóbbi álláspontja szerint – tiszteletlen és megalázó módon reagált, majd megkezdte a kihallgatást, miközben a szoba másik részén több rendőr elég hangosan „mulatozott”. A panaszos panasszal élt a gyanúsítás ellen, amire az előadó szitkozódással reagált. A panaszos kérte továbbá védő biztosítását, amely kérésére az előadó azt felelte, hogy „majd ő eldönti, hogy [a panaszosnak] mikor lesz szüksége védőügyvédre”. A kihallgatás során a panaszos többször is kijelentette, hogy az ellene felhozott vádakban nem tartja bűnösnek magát, és kész együttműködni a rendőrséggel a nyomozás mielőbbi befejezése érdekében. Az előadó több alkalommal hangoztatta, hogy kételkedik a panaszos ártatlanságában. 2010. március 24-én „rabosításra” kapott a panaszos idézést a kapitányságra, amelyen megjelent, és egyúttal feljelentést is tett személyes adataival való visszaélés, becsületsértés és rágalmozás miatt. Az ügyeletes tiszt helységében az ügyében eljáró előadó is megjelent, aki hangot adott nemtetszésének.

II.

A rendelkezésre álló rendőrségi dokumentumok az ügy szempontjából az alábbi lényeges tényeket tartalmazzák.

A BRFK XVIII. kerületi Rendőrkapitányság vezetőjének levele szerint a panaszost a BRFK Rendészeti Szervek Bevetési Főosztály Akció Osztály Műveleti Alosztály III. beosztottjai fogták el, és állították elő a kapitányságra. Fogdai befogadása 2010. március 22-én 23 órakor, a szabadon bocsátása március 23-án 8 óra 30 perckor történt. Az ügy előadója a panaszost március 23-án 8 óra 34 perctől kezdődően gyanúsítottként hallgatta ki, amelyet követően igazolást állított ki számára személyes szabadságának korlátozásáról, amelyen a panaszos aláírásával hitelesítve kijelentette, hogy panaszja nem keletkezett. A kihallgatásról hangfelvétel nem készült. A kihallgatás során a gyanúsított a bűncselekmény elkövetését tagadta. Az előadó a panaszost az előírásoknak megfelelő tájékoztatással látta el, így például az iratismertetésen való részvétellel összefüggésben. A panaszos az eljárás során védőt hatalmazott meg. A levél szerint a bilincshasználat előírás, az ellen a panaszos panasszal nem élt. A kapitányságvezető álláspontja szerint az előállítás és a gyanúsított kihallgatás a jogszabályi előírásoknak megfelelően zajlott.

A BRFK XVIII. kerületi Rendőrkapitányság Főügyeletének – március 22-én 8 óra 30 perc és a március 23-án 8 óra 30 perc között történt eseményeket összefoglaló – napi jelentése

szerint a panaszost a BRFK Akció Osztály munkatársai március 22-én 22 órakor lakcímén elfogták az ellene lopás miatt kiadott elfogatóparancs alapján.

A panaszos előállításáról szóló igazolás tanúsága szerint szabadságának korlátozása március 22-én 22 óra 20 perctől március 23-án 9 óra 35 percig tartott. A panaszosnak az előállítás időtartama alatt sem panasza, sem sérülése nem keletkezett, az igazolást aláírásával ellátta.

Az intézkedő rendőrök 2010. március 22-én készített jelentése szerint a panaszossal szemben az említett napon az intézkedés idején körözési tevékenységet folytattak, amely során tudomásukra jutott, hogy Fehér Péter ellen a BRFK XVIII. kerületi rendőrkapitánysága lopás vétsége miatt elfogató parancsot bocsátott ki. A rendőrök tudomására jutott, hogy nevezett a szolgálatteljesítésük idején a Budapest XVIII. kerület Címer utca 3/b szám alatt tartózkodott. Ezért a fenti címen megjelentek, ahol nevezettet 22 óra 20 perctől kezdődően az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdése alapján igazoltatták, a 33. § (1) b) pontja alapján – „aki ellen elfogatóparancsot, nemzetközi elfogatóparancsot, illetve európai elfogatóparancsot adtak ki” – elfogták. Az intézkedés során az Rtv. 48. § c) és b) pontjai alapján – szökés és támadás megakadályozása érdekében –, a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 60. § (4) b) pontja szerint bilincset alkalmaztak. A kényszerítő eszköz használatát felszólítás előzte meg, annak időtartamát pedig 22 óra 20 perc és 22 óra 30 perc közötti időben jelölték meg. A jelentés rögzíti, hogy az intézkedés során sérülés, továbbá a kényszerítő eszköz alkalmazása során kár nem keletkezett. A panaszos az Rtv. 18. § (1) bekezdése alapján hozzátartozó értesítését nem kérte.

A jelentéshez csatolt parancsnoki kivizsgálás és vélemény szerint a panaszos igazoltatása, előállítása, vele szemben a bilinc alkalmazása jogszerű és szakszerű volt, továbbá megfelelt az arányosság követelményének.

A BRFK XVIII. kerületi Rendőrkapitányság Fogdakönyvének bejegyzése szerint a panaszost körözött személyként állították elő, és a fogdára március 22-én 23 órakor fogadták be, onnan március 23-án 8 óra 30 perckor bocsátották el.

A panaszos ellen a BRFK XVIII. kerületi Rendőrkapitányság 2010. március 22-én kelt határozatában, lopás vétségének megalapozott gyanúja miatt folyamatban lévő büntetőeljárásban körözést rendelt el.

A panaszos ellen kiadott elfogatóparancsot a BRFK XVIII. kerületi Rendőrkapitányság – mivel az érintett elfogására sor került, az őt érintő nyomozati cselekményeket a hatóság foganatosította – 2010. március 23-án kelt határozatával visszavonta.

A panaszos ellen folyamatban lévő büntetőeljárás keretében a BRFK XVIII. kerületi Rendőrkapitányság állományába tartozó r. ftörm. 2010. március 22-én készített jelentése szerint aznap megjelent a panaszos állandó bejelentett lakcímén adatgyűjtés céljából. Az ott lakó személy arról tájékoztatta, hogy a panaszos már évek óta máshol él, arról azonban, hogy hol tartózkodhat, nem tudott felvilágosítással szolgálni. A panaszos életvitelszerű tartózkodási helyéről a szomszédok sem tudtak tájékoztatást adni. A panaszos felkutatására tett intézkedések a főtörzsőrmester megállapítása szerint nem vezettek eredményre.

A BRFK XVIII. kerületi Rendőrkapitányság bűnügyi osztályának vezetője 2010. március 18-án adatszolgáltatás érdekében levélben kereste meg a magyarországi

telefonszolgáltatókat annak érdekében, hogy amennyiben a panaszos a fenti szolgáltatóval szerződéses viszonyban áll, személyes adatairól tájékoztatást kérjen; továbbá a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnokságát, hogy amennyiben a panaszos a büntetés-végrehajtás nyilvántartásában szerepel, arról információt kapjon.

A panaszost 2010. március 23-án 8 óra 34 perctől kezdődően 9 óra 15 percig gyanúsítottként hallgatták ki a BRFK XVIII. kerületi Rendőrkapitányságon ismeretlen tettes ellen lopás vétségének megalapozott gyanúja miatt folyamatban lévő eljárás keretében. A jegyzőkönyv a panaszossal szemben foganatosított rendőri intézkedésekkel kapcsolatos, és a panaszeljáráásban releváns megállapítást nem tartalmaz.

A fogvatartás során a panaszos a megfelelő formanyomtatvány kitöltésével arról nyilatkozott, hogy nem beteg és orvosi kezelés alatt sem áll, az előállítás során sérülése nem keletkezett, panasza nincs, továbbá jogairól, kötelezettségeiről és jogorvoslati lehetőségeiről tájékoztatást kapott. Címmel és telefonszámmal együtt megjelölt egy személyt, akinek kérte az értesítését. A dokumentumon szereplő feljegyzés szerint az értesítés 23 óra 58 perckor megtörtént, arról a panaszost 23 óra 59 perckor tájékoztatták. 23 órakor nyilatkozott továbbá a panaszos arról, hogy 5 órát meghaladó fogvatartás esetén kér élelmet, az étel átvételével kapcsolatos nyilatkozat ugyanakkor a nyomtatványon nincs kitöltve.

Az előállításról kiállított igazolást a panaszos átvette. A panaszos előállításának meghosszabbítására az arról szóló határozat tanúsága szerint azért volt szükség, mert a panaszos „elszámoltatására” a 8 órás időtartam nem volt elegendő. A határozat 2010. március 23-án kelt, és a rajta szereplő, kézzel írt megjegyzésből megállapítható, hogy a meghosszabbításról a panaszost tájékoztatták.

III.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az alábbi tényállást állapítottam meg a döntésem alapjául.

A panaszossal szemben a BRFK VIII. kerületi rendőrkapitánysága elfogatóparancs elrendeléséről határozott 2010. március 22-én. Az intézkedő rendőrök 2010. március 22-én körözési tevékenységet folytattak, amely során tudomásukra jutott, hogy Fehér Péter ellen a BRFK XVIII. kerületi rendőrkapitánysága lopás vétsége miatt elfogatóparancsot bocsátott ki, továbbá, hogy nevezett szolgálatjeljesítésük idején a Budapest XVIII. kerület Címer utca 3/b szám alatt tartózkodott. Ezért a fenti címen megjelentek, ahol nevezettet 22 óra 20 perctől kezdődően az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdése alapján igazoltatták, a 33. § (1) b) pontja alapján elfogták. Az intézkedés során az Rtv. 48. § c) és b) pontjai alapján, a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 60. § (4) bekezdés b) pontja szerint bilincset alkalmaztak¹. A kényszerítő eszköz

¹ A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 29. § (1) bekezdés alapján a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

A 33. § (1) bekezdés szerint a rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt, aki ellen elfogatóparancsot, nemzetközi elfogatóparancsot, illetve európai elfogatóparancsot adtak ki;

A 48. § c) és d) pontok alapján a rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy szökésének megakadályozására, ellenszegülésének megtörésére.

használatát felszólítás előzte meg, annak időtartamát pedig 22 óra 20 perc és 22 óra 30 perc közötti időben jelölték meg. Az intézkedés során sérülés, továbbá a kényszerítő eszköz alkalmazása során kár nem keletkezett. A panaszos fogdai befogadása 2010. március 22-én 23 órakor, a szabadon bocsátása március 23-án 8 óra 30 perckor történt. Az ügy előadója a panaszost március 23-án 8 óra 34 perctől kezdődően gyanúsítottként hallgatta ki, amelyet követően igazolást állított ki számára személyes szabadságának korlátozásáról, amelyen a panaszos aláírásával hitelesítve kijelentette, hogy panasza nem keletkezett. A kihallgatás során a gyanúsított a bűncselekmény elkövetését tagadta. Az előadó a panaszost az előírásoknak megfelelő tájékoztatással látta el. A kihallgatás során a rendőr kultúrált hangnemben kommunikált a panaszossal. A panaszos az eljárás során védőt hatalmazott meg.

Sem a kihallgatást végző rendőr jelentése, sem a kihallgatásról készült jegyzőkönyv – melyet a panaszos is helyben hagyólag aláírt – nem tartalmaz utalást a panaszos által később sérelmezett hangnemere. Mindezen okirati bizonyítékok alapján a panaszos erre vonatkozó nyilatkozatát mellőztem a tényállás megállapítása során.

A panasznak a védő igénybevetelére, továbbá az iratbetekintésre vonatkozó részét érdemben nem vizsgáltam, mert az a büntetőeljárás keretében vizsgálandó panasz².

A panaszossal szemben elfogatóparancsot adtak ki, ez a tény képezte a vele szemben történt intézkedés (igazoltatás, elfogás, előállítás) jogalapját (lásd a 1. lábjegyzetet). A panaszos előállítása során a rendőrök bilincset alkalmaztak. A rendőr köteles intézkedése során megakadályozni, hogy az intézkedésről a figyelmét elvonják, lefegyverezzék³. Emellett a rendőr az intézkedése során védi az emberi jogokat, ezzel összefüggésben köteles körültekintően eljárni, felelős az intézkedés alá vont személy életéért, testi épségéért is. Mivel jelen esetben egy bűncselekménnyel magalapozottan gyanúsítható személy elfogása volt az intézkedés, ezért az Rtv. 48. § c) és d) pont alkalmazása szempontjából a rendőr a körültekintő eljárás követelménye értelmében nem köteles megvárni, hogy a panaszos szökésre, vagy támadásra utaló kifejezést használjon, mozdulatot tegyen, esetleg sikeresen véghezvigye azt. Az ilyen rendőri gyakorlat mellett, meg kéne várni, míg az elfogott személy szökést, támadást kísérelne meg, vagy hajtana végre, és mások életét, testi épségét vagy javait veszélyeztető módon kéne az elfogott személyt üldözni, újra elfogni, vagy annak sikertelensége esetén bevárni a következő alkalmat elfogására. Ilyen – a közrend megzavarása irányába, illetve a bűnüldözési érdek ellen ható jogértelmezés – a hatályos rendészeti tárgyú jogszabályok megalkotóinak sem lehetett szándéka. Ezekre tekintettel a bűncselekmény megalapozott gyanúja miatt a személyes szabadságában (helyváltoztatás szabad gyakorlásában) már korlátozott személy esetében az a többlet korlátozás, hogy a kezeit a teste előtt rögzítik és így kell utaznia az előállítás helyére, illetve az épületen belül az egyes helyiségek között közlekednie, nem jelent olyan tényleges többlet jogkorlátozást, mely ne

---

A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet 60. § (4) bekezdés b) pontja szerint a bilincselés módjai kezek előre, illetve hátra bilincselése.

² A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 196. § (1) bekezdése szerint, akit az ügyész vagy a nyomozó hatóság intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása érint, az a tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül panasszal élhet.

³ A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet 4. § (4) bekezdése alapján a rendőri intézkedés közben körültekintően kell eljárni. A rendőrnek arra kell törekednie, hogy megelőzze, hogy megtámadják, lefegyverezzék, figyelmét a szolgálati tevékenységtől elvonják, vagy lekötöttségét jogellenes cselekmény elkövetésére használják fel.

állna arányban a fent felsorolt – mások személyéhez fűződő – jogok, illetve egyéb érdekek védelmére vonatkozó kötelezettséggel. Ezen indokok alapján a bilincs alkalmazására jogszerűen került sor.

Az előállítás időtartama melyet a hatóság vezetője négy órával meghosszabbított, nem volt jogsértő, mivel a büntetőeljárás lefolytatása, eljárási cselekmény fogatosítása érdekében előállított panaszos kihallgatására a hivatali munkaidő megkezdését követő rövid időn belül (fél óra) sor került⁴.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

IV.

A Panasztestület állásfoglalásában a panaszos bilincselésével kapcsolatosan tett álláspontjával a határozat III. részében kifejtett indokok alapján nem értek egyet.

A BRFK vezetője a 37/2010. (VI. 17.) számú intézkedésének 6. pont c) alpontját az 52/2010. (X. 21.) számú intézkedésével módosította, és a bilincs kísérés esetére történő alkalmazását – a korábbi kötelező alkalmazandóság helyett – a törvényi feltételek fennállása esetére teszi lehetővé.

---

⁴ A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 33. § (3) bekezdése szerint a Rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény XII. fejezet 54. § (1) és (2) bekezdése;
- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése, 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100.§ (1) bekezdés a) pontja valamint a (2) bekezdése, a 109. § (1) és (3) bekezdése;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 29. § (1) bekezdése, 33.§ (1) bekezdése, 48. § *c*) és *d*) pontjai, 92. § (1) és (2) bekezdései, a 93/ A § (7) és (9) bekezdései;
- a büntetőeljárásáról szóló 1998. évi XIX. törvény 196. § (1) bekezdése;
- a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007 (XII. 23.) IRM rendelet 4. § (4) bekezdése.

A jelen eljárásban hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdésén, valamint a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Budapest, 2011. február „ „

**Dr. Hatala József r. altábornagy
országos rendőrfőkapitány**